

jande dag vid professor TULLGRENS besök hos mig fortfarande fanns kvar i rännan, hjälptes vi åt att förpassa honom i en spritburk.

Ännu en gång skulle jag dock få göra bekantskap med tvestjärten såsom skadedjur. Den 17, 21 och 22 aug. hade jag spämt några fjärilar, bl. a. *Cosymbia punctaria ab. radiomarginata*, som är en av andra generationens former, och då jag den 24 synade mitt spännbräde, befunnos å fem fjärilar huvudet eller bakkroppen eller bäggedera helt och hållet borta, och liksom förra gången satt skadedjuret även nu gömt i rännan och visade sig vara en tvestjärt. *Cosymbia*-exemplaret, som fångats och spänts den 21 och som jag särskilt satte värde på, hade den så grundligt stympat, att endast vingarna och av själva kroppen endast så mycket omkring nälen fanns kvar, som nätt och jämt behövdes för att vingarna vid försiktig hantering skulle kunna hållas uppe i den ställning, de vid spänningen erhållit. Även på ett troligen andra generationens ex. av *Pyrausta terrealis*, taget och spänt den 22 aug., hade både huvud och bakkropp strukit med. Tvestjärten hade tydligen mest uppskattat de fjärilar, som ännu ej hunnit fullständigt torka.

Vid granskning befunnos bägge tvestjärtarna höra till den allmänna arten *forficularia* L.

Växjö den 13 sept. 1917.

Ernst Orstadius.

Anthrocera scabiosæ Scheven ytterligare funnen i Västmanland. — Den 6 juli 1917 infångade undertecknad ett exemplar av ovannämnda fjäril vid Lindesby i Järnboås socken, Västmanland. Den hade slagit sig till ro på en *Vicia cracca*, vilken växte bland buskar å kärrmark. Avståndet till den lokal, Bergfallshöjden i Hjulsjö socken, där jag sommaren 1915 påträffade arten (se Entomologisk Tidskrift 1916, h. 1, sid. 63), är ungefär en mil. Det synes mig dock knappast troligt, att det vid Lindesby infångade exemplaret skulle vara en tillfällig utvandrande från lokalen i Hjulsjö socken, enär arterna av släktet *Anthrocera* ju äro kända som tröga och långsamma flygare. Dessutom förekommer den vid Bergfallshöjden på ett mycket begränsat område, och jag har icke kunnat finna den på liknande lokaler i närheten, ehuru dessa till synes haft att erbjuda samma betingelser för artens trevnad som den skogsäng, där den har sitt stamhåll. Den 23 juli 1916 räknades där omkring 25 exemplar, vilka uteslutande höllo till på *Knautia arvensis*; den 15 juli 1917 iaktogs ett tiotal.

Axel Binning.

Renbromsen anträffad i Västmanland. — Den 24 juni infångades 2 exemplar av renbromsen, *Tabanus tarandinus* L.,

på Jerkaberg i Järnboås socken, Västmanland. De flögo bland glest stående tallar å bergets översta del; höjden över havet torde uppgå till omkring 250 meter. Artens utbredningsområde inom Sverige angives i Svensk Insektfauna sålunda: »Lappl.-Ög. o. Vg. Allm. i Lappl., mera tillfälligtvis uppträdande i sydligare landskap». De insamlade exemplaren äro granskade av lektor EINAR WAHLGREN, Malmö.

Axel Binning.

Halltorpsekarna räddade! — Envar skalbaggsamlare torde nog hört talas om Halltorps hage på Öland, utmärkt för sina jättestora månghundraåriga ekar, vilka bland andra sällsyntheter hysa vår kanske ståtligaste longicorn *Cerambyx (heros) cerdo* L. Rätt länge hava dessa ekar hotats med undergång, en fara som i dessa tider varit desto mera överhängande som bränslepriserna stigit i höjden och den »snöda Mammon» alltså kraftigt lockat till avverkning. Nu äro emellertid tack vare Kgl. Vetenskapsakademiens försorg tolv av de vackraste kvarstående ekarna räddade och lagenligt skyddade för all framtid. Härmed må vi hoppas att också det lilla kvarlevande beståndet av *Cerambyx cerdo* må vara skyddat mot undergång. Ett oundgängligt villkor därför är dock att herrar samlare respektera skyddet och ej låta samlarvurmen förleda sig till att plocka bort imagines. Bort med tassarna!

A. T.

Entomologiska avdelningen i Lund. — Efter tillstyrkan av sakkunnige professorerna Chr. Aurivillius, Stockholm, och H. Wallengren samt inspektorn för den entomologiska avdelningen vid Zoologisk Museum i Köpenhamn W. Lundbeck, har matematisk-naturvetenskapliga sektionen i Lund hösten 1917 till föreståndare för entomologiska avdelningen vid Lunds universitets zoologiska institution kallat docenten fil. dr SIMON BENGTTSSON. Härmed har entomologien äntligen fått en fast ställning vid vårt andra universitet och en förtjänt man, som alltsedan THOMSON's tid i Lund verkat till entomologiens fromma, fått en rättvisare och tryggare position. Vi glädja oss åt detta och önska nu blott, att vi skola få en motsvarande befattning åtminstone vid Uppsala universitet, där entomologien ävenledes har gamla traditioner.

Understöd hösten 1917 för entomologiska forskningar.

— Vetenskapsakademien har ur Regnells zoologiska gåvomedel tilldelat folkskolläraren i Hälsingborg OSCAR RINGDAHL 325 kr. som understöd för dipterologiska forskningar i Lappland. Fysio-grafiska sällskapet i Lund har ur RETZIUS'ska fonden tilldelat fil. kand. BROR HAMFELT ett understöd för studiet av minerande microlepidopterer.